

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20Csp/86/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117209553
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2018:3117209553.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v spore žalobcu Y. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. F. XXXX/XX, M., štátneho občana SR proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s. so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, o určenie úveru ako bezúročného a bez poplatkov, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že spotrebiteľské úvery v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným sú bezúročné a bez poplatkov.

II. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa domáhal, aby súd určil, že spotrebiteľský úver v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov. Uviedol, že ako spotrebiteľ uzavrel so žalovaným dňa XX.X.XXXX zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX. Uviedol, že má naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1MCdo 1/2009, podľa ktorého naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o úvere, pôžičke má spotrebiteľ, ktorého špecifické postavenie ako slabšej strany v spore osvedčuje predovšetkým úprava v komunitárnom práve, početná judikatúra súdov európskych spoločenstiev, domáca právna úprava, pretože potrebuje mať vyriešenú otázku, aký je jeho skutočný dlh nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov v prípade čiastočnej neplatnosti zmluvy, týkajúcej sa odplaty (úroky, poplatky). Postavenie spotrebiteľa sa stane istejšie, nebude vystavený sankciám za nezaplatenie odplaty, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Ďalej žalobca uviedol, že uvedená zmluva o spotrebiteľských úveroch neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti, ani výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, ani adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Preto v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z...

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril v podaní zo dňa X.X.XXXX. Nesúhlasil so žalobou, ktorou sa žalobca domáhal určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX. Úverová zmluva obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Obsahuje presné údaje o výške mesačnej splátky XXX,XX X. v bode XX, o počte splátok XX v bode XX, o termíne konečnej splatnosti XX mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci pod bodom 41, ako aj údaj o dátume prvej a ďalších splátok v znení: Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia

úveru. Ak kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa v mesiaci, v ktorom bol úver poskytnutý, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci v ktorom je splatná prvá splátka. Poukázal na názor vyjadrený v rozsudku Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9.11.2016 sp. zn. C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej, ktorým boli vykladané ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len "Smernica"), pričom relevantné časti odôvodnenia daného rozsudku odcitoval. Smernica obsahuje úplnú harmonizáciu pokiaľ ide o náležitosti spotrebiteľskej zmluvy o úvere uvedené v článku 10 ods. 2 a členské štáty nie sú oprávnené vo svojej vnútroštátnej úprave vyžadovať náležitosti nad rámec náležitostí uvedených v čl. 10 ods. 2 Smernice. Zmluva o úvere obsahuje náležitosti v zmysle uvedenej smernice. Aj keď úverová zmluva neobsahuje termín splatnosti každej splátky uvedením konkrétneho dátumu, na základe údajov v zmluve je objektívne možné aby spotrebiteľ bol schopný určiť termín splatnosti každej splátky. Cieľom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z. je aby spotrebiteľ mal informáciu, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Aj keď zmluva neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy, veriteľ použil objektívne zistiteľné kritéria, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Adresa veriteľa je uvedená hneď pod názvom zmluvy, takže žalobca mal presné údaje o adrese veriteľa. Pretože zmluva spĺňa všetky náležitosti platného právneho úkonu, bola uzatvorená v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, žalobca neunesol dôkazné bremeno na svoje tvrdenia, a preto žalovaný žiadal žalobu zamietnuť.

3. Žalobca reagoval na vyjadrenie žalovaného svojím vyjadrením zo dňa XX.X.XXXX, ktorým trval na podanej žalobe. Trval na tom, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá všetky náležitosti vyžadované zákonom č. XXX/XXXX Z.z. a v tomto smere poukázal i na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co XXX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX, ktorého časti odôvodnenia odcitoval, a v zmysle ktorého musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov, iných poplatkov ako aj konkrétny časový údaj, kedy nastane konečná splatnosť úveru.

4. A. v podaní zo dňa XX.X.XXXX trval na tom, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere má náležitosti, ktoré žalobca tvrdí, že zmluva neobsahuje, v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z.. Opäť poukázal na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9.11.2016 sp. zn. C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej, ktorým boli vykladané ustanovenia Smernice. Súdny dvor EÚ patrí k najvyššej súdnej autorite, a teda jeho výklad, že zmluva nemusí spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny musí byť zohľadnený pri výklade dotknutého ustanovenia právneho poriadku SR. Žalovaný sa dovoľal eurokonformného výkladu právnej normy v súlade so smernicou, tak aby sa zabezpečil reálny účinok smernice k cieľu vytvoriť skutočný vnútorný trh. Ďalej odcitoval judikatúru Súdneho dvora EÚ (napr. C-106/77 Simmenthal, C-14/83 Colson and Kamann, C-106/89 Marleasing, C-397/01-Pfeifer a i.), z ktorej vyplýva, že členské štáty EÚ majú povinnosť interpretovať svoje národné právo v súlade so smernicou. Žiadal právne normy vykladať z pohľadu princípu právnej istoty vyjadreného v čl. 2 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Odkázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Co 24/2017 zo dňa 29.11.2017, v ktorom odvolací súd vytkol okresnému súdu, že sa pri posudzovaní náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere nezaoberal rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9.11.2016 sp. zn. C-42/15. Na strane 2 zmluvy o úvere je zreteľne uvedené, že sťažnosti, reklamácie a ostatné podania môže klient uplatniť na adrese Home Credit Slovakia, a.s. uvedenej v hlavičke tejto zmluvy, alebo v jej prevádzkových priestoroch.

5. Spor bol prejednaný podľa § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v neprítomnosti žalovaného, ktorý bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, pričom súhlasil, aby súd vykonal pojednávanie v jeho neprítomnosti.

6. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, oboznámením zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX, výplatných lístkov žalobcu za február XXXX, marec XXXX, zoznamu veriteľov a záväzkov klienta, vyjadrení žalovaného zo dňa X.X.XXXX, XX.X.XXXX, vyjadrenie žalobcu zo dňa XX.X.XXXX.

7. Dňa XX.X.XXXX bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o úvere“) medzi Home Credit Slovakia, a.s. ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie účelového úveru vo výške X.XXX Eur, za účelom úhrady iných úverov žalobcu. D. sa žalobca zaviazal splácať veriteľovi v XX mesačných splátkach vo výške XXX,XX Eur pri úrokovej sadzbe 19,02% ročne. Celková čiastka splatná spotrebiteľom je uvedená v sume X.XXX,XX Eur. V zmluve bola uvedená ročná percentuálna miera nákladov vo výške XX,XX%, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bola uvedená vo výške XX,XX%, odplata vo výške XX,XX%. Namiesto konkrétneho dátumu o konečnej splatnosti úveru je v zmluve uvedený termín konečnej splatnosti: 72 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. V zmluve nie je vyplnené políčko termíny zročnosti jednotlivých splátok, nie je v nej uvedené, koľko zo splátky pripadá na istinu, úroky a iné poplatky. V zmluve je stanovené, že prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Ak kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa v mesiaci, v ktorom bol úver poskytnutý, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci v ktorom je splatná prvá splátka. Žalovaný s na základe tejto zmluvy zaviazal žalobcovi poskytnúť aj bezúčelový revolvingový úver (úver z karty) s výškou úverového rámca (kreditného limitu) 500 Eur, pri ročnej úrokovej sadzbe 26,28%/11,88%, mesačnej úrokovej sadzbe 2,19%/0,99% s poznámkou, že vyčerpaná čiastka nižšia ako 1.000 Eur sa úročí sadzbou 26,28% ročne a vyčerpaná čiastka vyššia ako 1.000 Eur sa úročí sadzbou 11,88% ročne. Výška mesačnej splátky je 4% z dlžnej čiastky (min. 12 Eur), RPMN je uvedená vo výške 38,70%, odplata vo výške 30,19%, priemerná hodnota RPMN vo výške 23,55%, celková čiastka splatná spotrebiteľom vo výške 590,75 Eur, a termín splatnosti splátok 20. deň v mesiaci.

8. Žalobca na pojednávaní trval na podanej žalobe. Uviedol, že žalobu podal z dôvodu, že má viacerých veriteľov, napr. Profi Credit Slovakia s.r.o.. Má viac výdavkov ako je výška jeho príjmu. Na vysvetlenie uviedol, že za bezúročný a za bez poplatkov žiadal žalobou určiť hotovostný úver, ktorý bol vzatý za účelom výplaty skorších úverov ako aj revolvingový úver, ktorý žalobca taktiež čerpal, a to do výšky 500 Eur. Hotovostný úver žalobca uhrádzal v dohodnutých splátkach asi rok, a potom ho prestal splácať v dohodnutých splátkach, ale uhrádzal veriteľovi úver v nižších splátkach s tým, že predtým žalobca oslovil Prvú oddľžovacu s.r.o. za účelom, aby mu pomohli s oddľžením. Hotovostný úver splatený zatiaľ nie je. Nie je uhradený ani revolvingový úver. Žalobca sa snažil úver uhrádzať. Posielal na tento účel peniaze Prvej oddľžovacej, s.r.o., ktorá zaslanú platbu rozdelila medzi veriteľov žalobcu, avšak vždy si z platby strhla odmenu pre seba. Hotovostný úver bol použitý na výplatu skorších spotrebiteľských úverov žalobcu, pričom išlo o kreditné karty. Revolvingový úver bol použitý tiež rovnakým spôsobom. Žalovaný ani jeden z úverov zatiaľ nezosplatnil. Spočiatku boli zo mzdy žalobcu vykonávané zrážky v prospech pohľadávky žalovaného a to na základe žiadosti žalovaného, ktorú doručil zamestnávateľovi žalobcu. Následne však tieto zrážky zo mzdy prestali byť vykonávané na základe rozhodnutia súdu. Žalovaný nesúhlasil s tým, aby sa mu úver uhrádzal zo strany žalobcu prostredníctvom Prvej oddľžovacej s.r.o. v nižších splátkach. Žalobca trval na tom, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá zákonom predpísané náležitosti.

9. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 1 ods. 2 veta prvá Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere /ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“/ Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d/ Zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ Zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

Podľa § 137 CSP Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

10. Žalobca sa domáhala určenia, že úvery poskytnuté mu na základe predmetnej zmluvy o úvere zo dňa XX.X.XXXX sú bez úročné a bez poplatkov. Domáhal sa teda rozsudku súdu, ktorý by deklaroval, že žalovaný nemá na základe uvedenej zmluvy právo na úroky a poplatky. Základným procesným predpokladom úspešnosti určovacej žaloby je v zmysle § 137 písm. c/ CSP existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Rešpektujúc zásadu hospodárnosti konania sa súd musí zaoberať otázkou existencie naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe už po začatí konania, pričom naliehavý právny záujem na požadovanom určení musí byť daný aj v čase rozhodovania. Procesná povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu alebo práva, zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha..

11. Po preskúmaní veci súd dospel k záveru, že žalobca ako spotrebiteľ má naliehavý právny záujem na určení, že spotrebiteľská zmluva je bezúročná a bez poplatkov v zmysle § 137 písm. c/ CSP. V dôsledku tohto určenia bude medzi stranami odstránený spor v tom, či žalovaný má právo požadovať od žalobcu úroky a poplatky na základe predmetnej zmluvy o úvere. Žalovaný totiž na rozdiel od žalobcu trval na tom, že predmetná zmluva o úvere má všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z.z. a tým má právo aj na úroky a poplatky. Podľa vyjadrenia žalobcu ani jeden z poskytnutých úverov žalovanému zatiaľ nesplatil, pretože mu jeho príjem neumožňuje uhrádzať pravidelne splátky dlhov voči všetkým

jeho veriteľom. V prípade určenia, že úvery sú bezúročné by bol žalobca povinný vrátiť žalovanému len nesplatenú časť istiny úveru, bez úrokov a poplatkov a úrok z omeškania v zákonnej výške. Z dôvodu právnej istoty žalobca potrebuje mať vyriešenú otázku výšky jeho dlhu z predmetnej zmluvy. Žalobca podľa jeho vyjadrenia má viacero nesplnených dlhov voči iným veriteľom, a aj z tohto dôvodu potrebuje vedieť výšku dlhu na základe zmluvy o úvere uzavretej so žalovaným, aby mohol zariadiť svoj rodinný rozpočet pokiaľ ide o splácanie ostatných dlhov. Súd sa v tomto smere tiež prikláňa aj k názoru Najvyššieho súdu SR v rozhodnutí sp. zn. 1Mcdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009, podľa ktorého spotrebiteľ ako slabšia zmluvná strana má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy, pretože potrebuje mať vyriešenú otázku výšky jeho dlhu voči dodávateľovi, nad rámec poskytnutých peňažných prostriedkov. Okrem toho súd dodáva, že naliehavý právny záujem žalobcu na požadovanom určení vyplýva priamo z ustanovenia § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení zákona č. 279/2017 Z.z. (čl. XII bod 39) účinného od 1.1.2018, v zmysle ktorého spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. S účinnosťou od 1.1.2018 je teda predmetná určovací žaloba (možnosť jej podania) zakotvená priamo v osobitnom predpise.

12. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že uzavreli dňa XX.X.XXXX zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o úvere je upravená v ust. § 497 Obchodného zákonníka a z obsahu uzavretej zmluvy vyplýva záväzok žalovaného ako veriteľa poskytnúť žalobcovi ako dlžníkovi úver v dojednanej sume, a záväzok žalobcu vrátiť veriteľovi istinu úveru spolu s dojednanou odplátou. Skutočnosť, že v prípade zmluvy o úvere sa jedná o tzv. absolútny obchod nemá vplyv na to, že ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalobca obsah zmluvy a formulárových zmluvných podmienok pred jej podpisom podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že žalovaný vzorový text zmlúv používal vo viacerých prípadoch pri poskytovaní úverov iným spotrebiteľom. Žalobcovi poskytol úver žalovaný v rámci jeho podnikateľskej činnosti a žalobca pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo je zrejme aj z jeho označenia v zmluvách menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu, adresou trvalého pobytu, a z toho, že tak úver v sume 5.000 Eur ako aj revolvingový úver do výšky úverového limitu 500 Eur boli žalobcom použité na úhradu jeho skorších spotrebiteľských úverov voči iným veriteľom. Na uvedenú zmluvu sa vzťahuje aj zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože žalovaný poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalobcovi bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, pričom opak žalovaný netvrdil, a ani nepreukazoval. Spotrebiteľským úverom treba podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. chápať dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Za bezúročnú a bezpoplatkovú považoval žalobca zmluvu o spotrebiteľskom úvere z dôvodu, že neobsahovala náležitosti predpísané zákonom. č. 129/2010 Z.z., pričom žalovaný tieto tvrdenia popieral. Súd teda tieto rozhodujúce skutočnosti preskúmal. Zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme spĺňala prísne obsahové náležitosti. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že zmluva neobsahuje v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ Zákona č. 129/2010 Z.z. údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. V tomto smere súd považuje za nedostatočný údaj v zmluve o termíne konečnej splatnosti vymedzený slovným spojením: " termín konečnej splatnosti: 72 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci". Zákon v citovanom ustanovení rozlišuje medzi dobou trvania zmluvy a termínom konečnej splatnosti úveru, pričom obidve náležitosti musia byť v zmluve uvedené. Zákonodarca požiadavku na uvádzanie konkrétneho dátumu konečnej splatnosti úveru zaviedol s cieľom zvyšovania informovanosti spotrebiteľov. Podľa názoru súdu je v zmysle citovaného zákonného ustanovenia nevyhnutné, aby bol v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený osobitný údaj o dátume /deň, mesiac, rok/, kedy je splatná posledná splátka, teda uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru. Nie je postačujúce pokiaľ sa termín splatnosti dá vyvodiť, resp. vypočítať z iných ustanovení zmluvy (z počtu splátok, dátumu poskytnutia), ako uvádzal žalovaný, že je to možné v prípade predmetnej zmluvy. Povinnosť uvádzať túto obligatórnu náležitosť zmluvy (teda uviesť konkrétny dátum konečnej splatnosti) bola súdmi už viackrát judikovaná (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co 286/2014 zo dňa 27.5.2014, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/1201/2015 zo dňa 13.1.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/1546/2014 zo dňa 22.10.2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/457/2015

zo dňa 23.3.2016). Jedná sa o rozhodnutia súdov vyšších inštancií, ku ktorým sa tunajší súd prikláňa, pričom všeobecné súdy na takomto výklade citovaného zákonného ustanovenia zotrvali ako vyplýva z novej judikatúry, napr. z rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co 122/2017 zo dňa 12.12.2017, rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co 225/2017 zo dňa 25.10.2017, rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co 66/2017 zo dňa 15.8.2017.

14. Súd ďalej zistil, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentujú aj údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktoré náležitosti musia byť v zmluve obsiahnuté podľa ust. § 9 ods. 2 písm. l/ Zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy. V zmluve je uvedená celková výška mesačnej splátky a počet splátok, čo je nedostatočný údaj, pretože nie je zrejmé, koľko z každej splátky sa započítava na istinu, koľko na úrok, koľko na poplatok. Na uvedenom nemení nič ani to, že spotrebiteľ si môže po uzavretí zmluvy dodatočne vyžiadať výpis z účtu v podobe amortizačnej tabuľky, ktorá obsahuje informácie o splátkach, pretože zákon jednoznačne vyžaduje, aby zmluva už v čase jej uzavretia mala predpísané náležitosti. Povinnosťou dodávateľa je uviesť celkovú výšku splátky a jej rozčlenenie na jednotlivé zložky. Nutnosť špecifikovať splátky takýmto spôsobom bola už viackrát judikovaná súdmi vyššej inštancie (napr. v rozsudkoch Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžo 19/2012 zo dňa XX.X.XXXX, sp. zn. 7Sžo/61/2015 zo dňa 28.6.2016, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7Co/816/2014 zo dňa 21.1.2015, rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co 220/2014 zo dňa 27.11.2014, sp. zn. 19Co/66/2015 zo dňa 1.12.2015, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/523/2014 zo dňa 25.06.2014, rozsudky Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27Co/36/2017, 6Co/551/2016, 4Co/263/2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 30.3.2016, sp. zn. 23Co 263/2015, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/172/2016 zo dňa 24.5.2016). Súd sa k tejto ustálenej súdnej praxi prikláňa. Jednoznačné údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov uvedené priamo v zmluve majú informovať dlžníka ešte pred podpisom zmluvy o budúcich platbách a spôsobe ich započítavania. Na takomto výklade citovaného zákonného ustanovenia súdy zotrvali, ako je to zrejmé z novej judikatúry (napr. rozsudky Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co 245/2017 zo dňa 7.11.2017, sp. zn. 27Co 136/2017 zo dňa 30.10.2017, sp. zn. 4Co 70/2017 zo dňa 5.10.2017). Pokiaľ tieto náležitosti budú uvedené v zmluve pre spotrebiteľa to má význam aj z toho hľadiska, že bude vopred informovaný o stave splatenia úveru čo do istiny, a čo do úrokov a poplatkov ku konkrétnemu dátumu v budúcnosti, ku ktorému by sa spotrebiteľ rozhodol predčasne splatiť úver, pretože ak spotrebiteľ využije toto právo, je povinný zaplatiť úroky a iné náklady len od poskytnutia úveru do predčasného splatenia úveru. Aj keď v prípade druhého úveru poskytnutého na základe predmetnej zmluvy ide o revolvingový úver, ktorý môže byť v priebehu trvania revolvingu opakovane čerpaný, uvedené nevylučuje, aby bolo možné na začiatku zmluvného vzťahu v zmluve určiť pre prípad jednorazového čerpania úveru do výšky úverového rámca, koľko z každej splátky úveru sa započítava na istinu, koľko na úrok, koľko na poplatok, keďže iné náležitosti zmluvy (úverový rámec, výšku splátky, počet splátok, úrokovú sadzbu, celkové náklady spotrebiteľa) podľa zákona uviedol dodávateľ v zmluve. Rozčlenenie splátky v tomto smere malo byť vyjadrené aspoň pomerným spôsobom (napr. percentuálne). Skutočnosť, že aj zmluva o revolvingovom úvere musí v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch obsahovať výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov bola všeobecnými súdmi viackrát judikovaná, napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/155/2014 zo dňa 25.6.2015, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/31/2016 zo dňa 18.2.2016, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/1001/2015 zo dňa 20.1.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/47/2015 zo dňa 31.3.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/472/2015 zo dňa 29.3.2016, alebo aj v novšom rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co 224/2017 zo dňa 8.11.2017.

15. Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje na konci zmluvných podmienok týkajúcich sa hotovostného úveru, na strane označenej ako str. 2/3 ustanovenie o tom, že sťažnosti, reklamácie a ostatné podania môže klient uplatniť na adrese Home Credit Slovakia, a.s. uvedenej v hlavičke tejto zmluvy, alebo v jej prevádzkových priestoroch. Bolo teda preukázané, že v zmluve o úvere je uvedená adresa veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z.z..

16. Súdu je známy rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa X.XX.XXXX sp. zn. C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Birovej, ktorým boli vykladané ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len "Smernica"). Súdny dvor Európskej únie rozhodol tak, že

1. Článok 10 ods. 1 a 2 Smernice v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že :- Zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči, - nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil na jednej strane, že zmluva o úvere, ktorá patrí do pôsobnosti smernice 2008/48 a ktorá je vypracovaná písomne, musí byť podpísaná zmluvnými stranami, a na druhej strane, že táto požiadavka podpisania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice.

2. Článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.

3. Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

4. Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.

Súdny dvor Európskej únie nemá právomoc vykladať zákony členského štátu; toto oprávnenie má súd členského štátu. V danom prípade je zrejmé, že povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú inak upravené v Smernici a inak v zákone č. 129/2010 Z.z.. V článku 10 ods. 2 písm. c/ Smernice je stanovené, že zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza dĺžku trvania zmluvy o úvere, no podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f/ Zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať nie len dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere ale aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Kým článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice stanovuje, že Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia, ustanovenie § 9 ods. 2 písm. l/ Zákona č. 129/2010 Z.z. stanovuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Pri tejto rozdielnej úprave vnútroštátneho práva a Smernice súd skúmal, či do úvahy prichádza priamy účinok smernice. Priama aplikácia smernice prichádza do úvahy len v sporoch, kde je odporcom členský štát resp. akýkoľvek orgán konajúci v jeho mene, čo opakovane judikoval Súdny dvor európskej únie (prípady Marshall, C-152/84, Faccini Dori, C-91/92 a Pfeiffer, C-397/01). Priame použitie smernice je teda neprípustné v tomto súdnom konaní, kde žalobcom je súkromná fyzická osoba a žalovaným súkromná právnická osoba. Smernici nemožno priznať ani nepriamy účinok v podobe eurokonformného výkladu zákona, teda interpretácie vnútroštátneho práva vo svetle znenia smernice. Cieľom eurokonformného výkladu zákona je najmä vyplniť medzery vnútroštátneho právneho predpisu samotnými ustanoveniami smernice. V posudzovanej veci možno za použitia jazykového, logického ale aj teleologického výkladu dospieť iba k jednému záveru, a síce, že v zákone č. 129/2010 Z.z. náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovené jednoznačne, a to rozdielne od ustanovení Smernice, nad rámec Smernice. Zákonodarca sa teda od ustanovení smernice odchýlil, a zákon č. 129/2010 Z.z. schválil v takom znení s cieľom zabezpečiť ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, čo vyplýva z dôvodovej správy k tomuto zákonu. Zákon poskytuje teda spotrebiteľovi širšiu mieru ochrany spotrebiteľovi. Ustanovenia § 9 ods. 2, § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. nadobudli účinnosť 11.6.2010, a súdy už viac rokov konštantne judikovali, že v prípade absencie zákonom vymedzených zákonných náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Akýkoľvek eurokonformný výklad predmetných zákonných ustanovení by bol potom v priamom rozpore so zákonom, nahrádzal by výslovné znenie zákona, čo je neprípustné, pretože by sa jednalo o výklad contra legem. Takýto výklad by bol zároveň v rozpore aj s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a výrazne by narušil princíp právnej istoty vyjadrený v čl. 2 ods. 1, 2 CSP. Aj súdny dvor spresnil, že zásada eurokonformného výkladu vnútroštátneho práva má určité obmedzenia. Povinnosť vnútroštátneho súdu prihliadať na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je teda obmedzená všeobecnými zásadami práva a nemôže slúžiť ako základ na výklad vnútroštátneho práva contra legem (rozsudky z 15. apríla 2008, Impact, C- 268/06, Zb.s.

I-2483, bod 100, a Dominguez). Z týchto dôvodov už Krajský súd v Trenčíne v rozsudkoch č.k. 5Co/92/2017-63 zo dňa 20.9.2017, sp. zn. 4Co 120/2017 zo dňa 25.10.2017, sp. zn. 27Co 136/2017 zo dňa 30.10.2017 tiež uzavrel, že napriek rozsudku Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9.11.2016 sp. zn. C-42/15, po konštatovaní neprípustnosti priameho účinku Smernice v spore medzi jednotlivcami a aj po zohľadnení eurokonformného výkladu, súd nemôže tolerovať absenciu obligatórných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré predpisuje zákon č. 129/2010 Z.z. a z toho dôvodu je treba považovať úver za bezúročný a bez poplatkov.

17. Dodávateľ, ktorý pripravuje text zmlúv, je povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za to, že spotrebiteľská zmluva obsahuje zákonom stanovené obligatórne náležitosti, ktoré sú významné pre orientáciu a rozhodovanie spotrebiteľa pri posúdení výhodnosti úveru, doby a rozsahu úveru. Súd ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. vyložil tak, že zákon sankcionuje úver tým, že je bezúročný a bez poplatkov vtedy, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme neobsahuje náležitosti stanovené v § 9 zákona. Účelom zákona č. 129/2010 Z.z., jeho ustanovení je vyrovnanie faktickej nerovnováhy v právnom vzťahu medzi dodávateľom a spotrebiteľom, kde dodávateľ je odborníkom, ktorý pripravuje text zmluvných ustanovení a spotrebiteľ je v slabšom postavení pri uzatváraní zmluvy. S cieľom dosiahnutia dôslednej a účinnej ochrany slabšej zmluvnej strany - spotrebiteľa zákon určuje, že zmluva musí v písomnej forme obsahovať stanovené podstatné náležitosti a v prípade pochybenia veriteľa, ktorý zodpovedá za to, že zmluva má zákonne náležitosti nasledujú pre neho primerané a odrádzajúce sankcie v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. V tomto zmysle treba vykladať aj ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z.. Keďže predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/, l/ Zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnuté úvery sa považujú za bezúročné a bez poplatkov.

18. Z uvedených dôvodov súd po vykonanom dokazovaní žalobe výrokom I. vyhovel.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 255 ods. 2 CSP Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Žalobca bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, a preto za použitia zásady úspechu vznikol žalobcovi podľa § 255 ods. 1 CSP nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Preto súd výrokom II. priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.